

کتاب

اصحاب استجاره و مسجد سہلہ

بهره مندی اخوین طباطبائی تبریزی از استجاره به مسجد سهله

مرحوم آیت الله سید محمد حسین قاضی طباطبائی تبریزی، معروف به علامه طباطبائی (۱۲۲۱-۱۴۰۲ هـ.ق) فقیه اصولی و حکیم و فیلسوف و مفسر و صاحب آثار عدیده، از جمله تفسیر المیزان، ایشان و برادرشان فقیه اصولی و حکیم؛ مرحوم آیت الله سید محمد حسن قاضی طباطبائی تبریزی معروف به الهی، (۱۲۲۶-۱۳۸۸ هـ.ق) هر دو از تلامذه آیات کرام مرحومین: سید ابوالحسن اصفهانی، و میرزای نائینی، و شیخ محمد حسین اصفهانی (کمپانی)، و سید حسین بادکوبه ای، و سید علی قاضی طباطبائی و سید ابوالقاسم خوانساری بودند.

این دو برادر عالی مقام، در مدت (۱۰ سال) مجاورت نجف اشرف و در اوقات غیر درسی؛ و بعد از فراغت از درسها؛ هر دو به حضور مرحوم آقای قاضی رسیده، و از ایشان بهره مند شده، و در مواظبت بر **عمل استجاره به مسجد سهله** و بیتوته و اعتکاف در آن؛ اهتمام داشته، و به همراه سایر عبادات (زیر نظر استادشان مرحوم آیت الله قاضی) به تربیت معنوی خویش مشغول بودند.

آیت الله حسن زاده آملی از مرحوم آیت الله علامه طباطبائی نقل کرده است: من در **مسجد سهله** در مقام حضرت ادریس علیه السلام نماز می خواندم، در نماز نافله وتیره؛ سوره مبارکه "صاد" را قرائت می کردم، که ناگهان دیدم از جای خود حرکت کردم، ولی بدنم در زمین است، بقدری با بدنم فاصله گرفتم؛ که او را از بالا؛ از دورترین نقطه (بالاترین ارتفاع)؛ مشاهده می کردم، تا پس از چندی (در آسمان بودن) به (جای خود و) حال اوّل برگشتم، و وقت دیگر نهر آب (بهشتی) دیدم، که در روایت آمده: {صاد نهر فی الجنة (یعنی) سوره صاد نهری است در بهشت}.

توضیحات

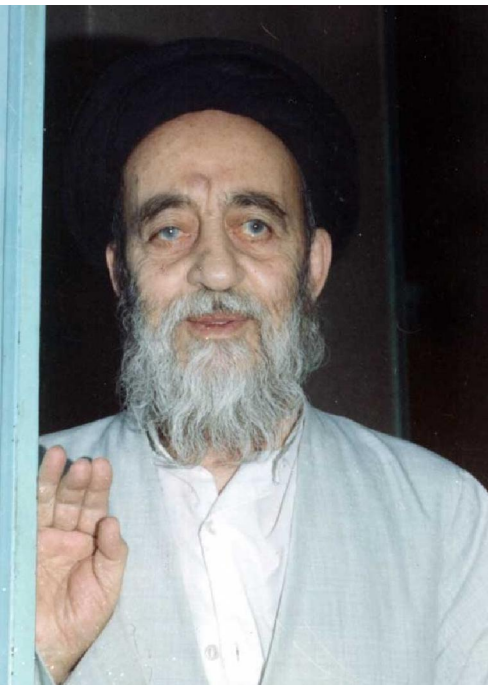
❖ از مرحوم سید مشراقی در بیان نکات این واقعه نقل شده است:

{۱}. در کلام خازنان وحی علیه السلام آمده است که حضرت امام صادق علیه السلام، درباره سوره {صاد} فرمودند: {صاد} نام چشمه‌ای است که از زیر عرش می‌جوشد، و همین صاد بود که رسول خدا، صلی الله علیه و آله، در معراج از آن وضو گرفت، و جناب جبرئیل علیه السلام، روزی یک‌بار داخل آن می‌شود و در آن فرو می‌رود، و سپس بیرون آمده بال خود را تکان می‌دهد، و هیچ قطره‌ای از بالش نمی‌چکد و نمی‌پرد، مگر آنکه خدا از آن فرشته‌ای خلق می‌کند، تا او را تسبیح و تقدیس و تکبیر و حمد بگوید؛ تا روز قیامت.

{۲}. دستور العمل مزبور (قرائت سوره صاد در نافله وتیره) از دستورات مأثوره

از تعالیم مکتب وحی بوده، که بطور سینه به سینه به مرحوم قاضی رسیده، و توسط ایشان به علامه و برادرشان تعلیم شده بوده است.

{۳}. به برکت مواظبت بر این عمل؛ و تاثیر نورانیت **عمل** **استجاره** به **مسجد سهله**؛ این مشاهدات و معاینات به مرحوم علامه طباطبائی عنایت شده است.

{۴} به مناسبت برکت مکان و مربوط بودن آن به حضرت ادریس علیه السلام و اینکه در این مکان؛ این پیامبر الهی از زمین به آسمان بالا برده شده؛ فلذا در این توفیق الهی؛ نحوه رفعت آسمانی حضرتش تا فوق جو زمین و سیر آسمان (بدون وسیله و اسباب ظاهری؛ و عدم خطر و ضرر به اراده الهی) را نه تنها به مرحوم علامه نشان داده اند، بلکه عملاً این امر برای ایشان (بطور روحی و کالبد اثیری؛ بدون کالبد مادی) اتفاق افتاده، که تا معاینه نمایند؛ اگر خداوند بخواهد ارتفاع گرفتن از زمین و بالا رفتن تا تخوم آسمانها؛ امری ممکن است، که برای حضرت ادریس علیه السلام بنحو اکمل با جمیع کالدهای مادی و غیر مادی واقع شده است.

{۵} همچنین به برکت همین ها {استجاره در مسجد سهله و مواظبت بر وتیره در نافله و بیتوته در مقام (خانه) حضرت ادریس علیه السلام} باطن سوره صاد نیز به ایشان نشان داده شده است.

{۶} ارتباط مرحوم علامه طباطبائی با حضرت ادریس علیه السلام به آن بار و آن مجلس محدود نشده، و استمرار می یابد، مرحوم آیت الله لاله زاری از مرحوم علامه طباطبائی نقل نموده است: به یاد دارم هنگامی که در نجف اشرف در تحت تربیت اخلاقی و عرفانی مرحوم حاج میرزا علی آقا قاضی (رضوان الله علیه) بودیم، سحرگاهی بر بالای بام؛ بر سجاده عبادت نشسته بودم، در این موقع نعاسی به من دست داد، و مشاهده کردم که: دو نفر مقابل من نشسته اند، یکی از آنها حضرت ادریس علیه السلام بود، و دیگری برادر عزیزم آقای حاج سید محمد حسن طباطبائی، که فعلاً (زمان روایت واقعه) در تبریز سکونت دارد، حضرت ادریس علیه السلام با من به مذاکره و سخن مشغول شدند، ولی طوری بود که ایشان القاء کلام می نمودند؛ و تکلم و صحبت می کردند، اما سخنان ایشان به واسطه

کلام اخوی استماع می شد، حضرت ادریس علیه السلام فرمودند: {در زندگانی من اتفاقات و حوادث هولناکی روی داد، و به حسب جریان عادیه و طبیعیه؛ حل آنها محال به نظر می رسید، و از ممتنعات شمرده می شد، ولی ناگهان برای من حل شده، و روشن شده؛ که دستی ما فوق اسباب و مسببات عادیه از عالم غیب؛ حل این عقده ها نمود، و رفع این مشکلات فرمود، و این اولین انتقالی بود که عالم طبیعت را برای من به جهان ما وراء طبیعت پیوست، و رشته ارتباط ما از اینجا شروع شد}، (سپس مرحوم علامه طباطبائی گفته بودند) در آن وقت (ملاقات ادریس علیه السلام) چنین به نظر من آمد که مراد از ابتلائات آن حضرت؛ صدمات و مشکلات زمان کودکی و دوران طفولیت ایشان بود.

{۷}. یکی از حکمت‌های موضوع محتوای مذاکره یونس علیه السلام؛ ابتلاءات و سختی‌هایی بوده است که در آن زمان؛ مرحوم علامه بدان مبتلا بوده اند، و این مذاکره؛ بجز به نتیجه رسیدن مراقبت‌های معنوی؛ و فتح ابواب بصیرت؛ جنبه

تسلی بخش و تقویت کننده عزم و صبر برای علامه نیز داشته است.

{۸}. وجه اینکه مرحوم اخوی ایشان (آیت الله سید محمد حسن الهی) واسطه ابلاغ کلام حضرت ادریس علیه السلام بوده اند، لطافت و انس بسیار ایشان با عالم ارواح بوده است، که در احوالاتشان نمونه‌هایی از آن ذکر شده است.

پژوهشگردها و آموزشگردهاى بنياد حيات اعلى

علوم معرفت الهى - علوم زبان وحى - علوم كلام وحى

علوم تلاوت كلام وحى - علوم كلام خازنان وحى - علوم فقه آئين الهى

علوم تقويم نجوم تخيم - علوم طب جامع - علوم پاكزيستى

آموزش برتر (اعلى) - علوم برتر (اعلى) - علوم توانمندى بانسروى الهى

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسى - رسانه هاى حيات اعلى

طرح و برنامه ريزى پژوهشى و مديريت و اشراف علمى

دارالمعارف الإلهية

نشر ششم: يازدهم جمادى الآخري ١٤٣٧

www.Aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

والحمد لله رب العالمين